

hebben ingestemd met haar Oranje boven. Het betrekkelijk ferm optreden van de wacht deed de toeschouwers opdunnen en van lieverlede keerde de rust weder in de straten van Rotterdam.

Het was echter de eerste maal geweest dat de wacht tot eigen lijfsbehoud zich gereed had gemaakt tot vuren en van 22 Maart af nam de spanning tusschen adelborsten en gemeen toe, zoodat op 3 April dit verweer ernstiger vormen aannam.

Uitvoerig zijn de verhooren die over dezen eersten oploop handelen en menigmaal werd Kaat geconfronteerd met de lieden, wier getuigenis zij, zonder blikken of blozen, voor onwaar verklaarde. Ik schrijf geen verbaal der terechtzittingen en kan dus veilig tal dier verhooren voorbijgaan. In haar derde examen op 12 October 1784 ondergaan, deelt zij echter de reden mede, waarom de kleermaker Mannie haar zou willen bezwaren. Die verklaring van Kaat is te karakteristiek voor de kennis van haar persoon, om haar hier niet te vermelden. Zij verhaalt dat zij 16 à 17 jaar geleden »aan P. Mannie, die de kleermaker van haar tweeden man was, verboden had geen kleederen hoegenaamd voor haar man te maken alzoo hij slegt van betalen was, tog maakte Mannie een jas voor hem, die hij in de Lombaerdt bracht, dat zij zulks bemerkt hebbende het voorsz. Lombaerdbriefje aan P. Mannie in betaling had gegeven, waarover hij toen ter tijd te onvreede was en haar sedert dien tijd kwalijk heeft willen aanzien, laat staan tegen haar spreken, en dat hij nog op de laatste gepasseerde wapenschouw, terwijl zij stond voor de stoep van Jan van der Hof aan de Kaasmarkt met Kaatje Tinberge, dezelve Pieter Mannie tegen haar gezegd heeft, terwijl hij als adelborst onder de Compagnie No. 9 stond: Donders Blixems, Weerligts kind.”